

ва Божие повѣреніе, трѣбва да мълчи всяко съмнѣніе на земната мъдростъ. Дѣло то само показва, че тя говори истинната, и че чрѣзъ Бога може да стане само подобно чудо. —

Дюноа. Не на нейни тѣ чудеса, а на нейното око вѣрвамъ, и на чистата ѝ лична невинность. —

Карлъ. Достоинъ ли съмъ азъ грѣшникъ за таква милость! Твое то око гледа и ти знаешъ всичко мое вътрешно!

Ивана. Защото ти го припозна, за това и той ще те възвиши. —

Карлъ. И тъй ще побѣдя неприятеля?

Ивана. Побѣдена Франция ще положи при подножието ти!

Карлъ. И Орлеанъ, казвашъ, не ще да се земе!

Ивана. Тогазъ, когато Лоара се повърне назадъ да тече! —

Карлъ. Ще влѣза ли побѣдоносно въ Раймсъ? —

Ивана. Прѣзъ хиляди неприятели ще те прѣведе!

(Всички тѣ присѣдствающии рицари се насърдчаватъ и въртятъ копията).

Дюноа. Нека се постави на чело на армията, и тя гдѣто ни води, ще вървимъ сляпата тамъ; тя нека брани този храбръ мечъ.

Ла-Хиръ. И цѣль святъ да е насоченъ съ оръжие къмъ насъ, не ще да се боимъ, защото то е тя съ насъ, а Богъ тѣ на побѣди тѣ съ нея.

(Рицари тѣ прѣдставятъ напредъ и измеждутѣхъ произлизатъ удари отъ оръжия).

Карлъ. Ти прѣдвождай войската ми, свято момиче, тебе ще се покоряватъ всички тѣ мои князове. Сабята на Контетабълъ тѣ, великий нашъ главнокомандующий, която той испрати въ гнѣвъ тѣ си, намѣри по-достойна ръка! Приими я, ти пратеница отъ Бога!

Ивана. Не чрѣзъ това орудие кралю! Не чрѣзъ